

Bijlage 2 Eerdere Kamerbrieven aangaande filantropie

In 2007 schreef de toenmalig Minister van Justitie in een brief aan uw Kamer:

“Omdat het geven aan goede doelen per definitie een private aangelegenheid is, blijft de overheid terughoudend bij het formuleren van beleid – zelfregulering waar het kan, overheidsregulering waar het moet. Daarbij kunnen de volgende deel terreinen van overheidsbeleid worden onderscheiden:

- a) De bevordering van transparantie en betrouwbaarheid
- b) Overheidstoezicht op de fiscale faciliteiten voor goededoelenorganisaties
- c) Het tegengaan van misbruik van goededoelenorganisaties voor terrorismefinanciering
- d) De begunstiging van goededoelenorganisaties door kansspelbegunstigden.”¹

De relatie tussen overheid en filantropie is sindsdien verstevigd. Zo werd met het sluiten van het convenant ‘Ruimte voor Geven’ (2011-2014) tussen het kabinet-Rutte I en de Samenwerkende Brancheorganisaties Filantropie (SBF)² afgesproken om de samenwerking tussen overheid en filantropie te bevorderen ten behoeve van een betere samenleving.³ Naast afspraken over het uitwisselen van kennis en informatie en het afstemmen van beleid, bevatte dit convenant afspraken over de ontwikkeling van een validatiestelsel door de sector filantropie. Elementen van dit validatiestelsel zijn een gedragscode en normen, toezicht en publieke informatievoorziening. Daarnaast heeft het kabinet sinds het convenant op verschillende manieren bijgedragen aan het zichtbaar maken van innovatieve financieringsinstrumenten die worden ingezet voor publieke belangen.⁴ Ook heeft mijn departement in 2015 de oprichting van de Stichting Maatschappelijke Alliantie Nederland gefaciliteerd, een platform ter bevordering van de publiek-private samenwerking tussen overheid, filantropie en bedrijfsleven.

In 2016 werd in een brief aan uw Kamer aangaande het validatiestelsel de beleidslijn van ‘zelfregulering waar het kan, overheidsbemoeienis waar het moet’ herhaald.⁵ Zo heeft de Vereniging van Fondsen in Nederland (FIN) gedragscodes en normen voor Nederlandse particuliere vermogensfondsen toegepast en heeft het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (CIO) eigen invulling gegeven aan het validatiestelsel voor de kerken. Daarnaast hanteert de Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk (NOV) het keurmerk voor vrijwilligerswerk. Voor de fondsenwervende goededoelenorganisaties werd de Erkenningsregeling ontwikkeld door het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF).

Tot slot schreef toenmalig staatssecretaris van Veiligheid en Justitie in diezelfde brief een rol te zien voor de overheid ‘als het gaat om het stimuleren van geefgedrag, borgen van het publieksvertrouwen en bevorderen van de publiek-private samenwerking’.⁶

Dit vormt de basis voor de drie Rijksbrede speerpunten ten aanzien van filantropie:

1. het stimuleren van geefgedrag,
2. het bevorderen van transparantie en betrouwbaarheid van de sector en
3. het bevorderen van samenwerking tussen overheid en filantropie.

¹ Kamerstukken II 2007/08, 27 789, Nr. 14, p.1.

² SBF is een platform dat de gemeenschappelijke belangen behartigt van de zelfstandige brancheorganisaties Goede Doelen Nederland (GDN), Vereniging van Fondsen in Nederland (FIN), Nederland Filantropieland (NLFL) en Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (CIO).

³ Kamerstukken II 2010/11, 32 740, nr. 6.

⁴ Zie ook Kamerstukken II 2014/15, 34000, VII, nr. 48.

⁵ Kamerstukken II 2016/17, 32740, nr. 20.

⁶ Kamerstukken II 2016/17, 32740, nr. 20, p. 4.